

MIŁOŚĆ GNIEWEM SIĘ NIE UNOSI.

Cel główny: Zapoznanie uczniów z przesłaniem pochodzącym z „Hymnu o miłości”: „Miłość gniewem się nie unosi”.

Cele operacyjne:

Uczeń wie:

- jaka jest natura gniewu słusznego i niesłusznego,
- że prawdziwa miłość nie unosi się niesłusznym gniewem,
- że Jezus nie uniół się gniewem, kiedy Apostołowie chcieli spalić miasto i kiedy sługa uderzył go w policzek,

rozumie:

- że czasami należy zareagować stanowczo w obronie słusznej sprawy,
- wartość modlitwy w pracy nad pohamowaniem gniewu.

POSTAWA: Kształtowanie u ucznia umiejętności spokojnego reagowania na spotykające go przykrości, a gdy trzeba stanowczej obrony dobra.

METODY: scenka, pogadanka.

FORMY PRACY: zespołowa, grupowa.

ŚRODKI: Pismo Święte, kartki z zadaniami dla grup.

TOK ZAJEĆ :

1. Modlitwa i przywitanie.
2. Nawiązanie : Uczniowie przedstawiają scenki np.
  - Awantura w autobusie wywołana przez osobę niechcący przez kogoś szturchniętą,
  - Starszy chłopak bije młodszego, ktoś trzeci stanowczo staje w obronie skrzywdzonego.

Omówienie przedstawionych scenek: pierwsza i druga scenka pokazuje ludzi reagujących gniewem – w pierwszym przypadku jest to gniew grzeszny, a w drugim gniew słuszny.

- Podsumowanie i wyciągnięcie wniosków: nie każda ostra reakcja jest grzechem, reakcja w drugiej scenie wynikała z miłości do drugiego człowieka, a w pierwszej z tej miłości nie wynika, ponieważ prawdziwa miłość gniewem się nie unosi – zapis na tablicy jako temat katechezy.

3. Część zasadnicza:

- Rozdanie Pisma Świętego
- Podział na trzy grupy
- Przydzielenie fragmentów Pisma Św. poszczególnym grupom:
I grupa Łk 9,51 – 56, II grupa J 18,19 – 23 , III grupa Łk 19,45 – 46.
- Rozdanie grupom kartek z zadaniami, poprzedzone poleceniem: „odpowiedz na pytanie”:

Grupa I - Jak zareagował Pan Jezus na gniew Apostołów i dlaczego?

Grupa II - Jak zareagował Pan Jezus kiedy go uderzono i dlaczego?

Grupa III - Jak zareagował Pan Jezus widząc przekupniów w świątyni i dlaczego?

- Przedstawienie wyników pracy przez liderów poszczególnych grup i zapis na tablicy.

I - Jezus się nie gniewa, zwraca uwagę Apostołom, że ich gniew jest zupełnie niepotrzebny, nieproporcjonalny do sytuacji.

II - Jezus się nie unosi gniewem, nie oddaje, ale pyta dlaczego został tak potraktowany.

III - Jezus uniósł się gniewem, ponieważ broni świętego miejsca, chcąc w ten sposób nauczyć szacunku do domu Ojca.

- Odczytanie wezwania Bożego z wyżej wymienionych fragmentów Pisma Św. i zapisanie go na tablicy - Bóg wzywa nas:
  1. Abyśmy nie unosili się gniewem.
  2. Reagowali spokojnie na spotykające nas przykrości, prosząc o wytłumaczenie
  3. Reagowali ostro - jeżeli trzeba - w obronie słusznej sprawy.

Podsumowanie – Jezus wzywa nas do opanowania swoich wybuchów gniewu, ale wiemy doskonale, że często nam się to nie udaje. Co w takim razie zrobić, żeby opanować swój niesłuszny gniew i postępować tak, jak pragnie Jezus? – pogadanka

- Ustalenie z uczniami wniosków z pogadanki i zapisanie ich na tablicy:
  1. Modlić się o opanowanie gniewu.
  2. Przewidywać z góry sytuacje, w których zazwyczaj wybucham gniewem.
  3. Ofiarować trudne sytuacje Bogu jako pokutę za grzechy lub za jakiegoś człowieka.

4. Rekapitulacja pierwotna.

- Czym się charakteryzuje gniew słuszny a czym niesłuszny?
- Dlaczego Pan Jezus skarcił Apostołów, kiedy chcieli spalić miasto?
- Jak Jezus zareagował na wymierzony policzek?
- Czego nas chce Pan Jezus dzisiaj na katechezie nauczyć?

Zapis do zeszytu – Wezwanie Boże i wnioski z pogadanki jak pokonać swój gniew.

1. Modlitwa i pożegnanie.

MIŁOŚĆ JEST BEZINTERESOWNA - NIE SZUKA SWEGO.

Cel główny: Zapoznanie uczniów z przesłaniem zawartym w „Hymnie o miłości”: „Miłość jest bezinteresowna – nie szuka swego”.

Cele operacyjne :

Uczeń wie:

- że są ludzie kierujący się w życiu swoim własnym interesem oraz tacy, którzy postępują bezinteresownie,
- czym charakteryzowało się życie Matki Teresy z Kalkuty i ojca Maksymiliana Kolbe
- że Jezus uczy miłości bezinteresownej.

rozumie:

- że prawdziwa miłość nie szuka swego, jest bezinteresowna,
- że chrześcijanin taką miłością powinien kierować się w życiu

POSTAWA : Wzbudzanie u uczniów pragnienia działań bezinteresownych względem drugiego człowieka.

METODY : pogadanka, opowiadanie.

FORMY PRACY : praca w grupach, zespołowa.

ŚRODKI: Pismo św., ilustracje z portretami Matki Teresy z Kalkuty i ojca Maksymiliana Marii Kolbego.

TOK ZAJĘĆ :

1. Modlitwa i przywitanie.

2. Nawiązanie:

Wspólne wyjaśnienie pojęć : interesowność, bezinteresowność, przykłady zachowań interesownych i bezinteresownych.

- pokazanie dzieciom zdjęć przedstawiających osoby, które realizowały w swoim życiu bezinteresowną miłość:

a) **Matka Teresa z Kalkuty** – pochodziła z Albanii, wstąpiła do klasztoru i pracowała w Indiach jako nauczycielka dzieci z bogatych rodzin. Kiedy zetknęła się z nędzą panującą na przedmieściach Kalkuty opuściła swoje zgromadzenie i zajęła się najuboższymi. Na początku kładła prześcieradła pod umierających na ulicy, aby mogli

godnie umrzeć, potem organizowała różnego rodzaju pomoc dla nędzarzy, aż po kres swojego życia. Założyła Zgromadzenie Sióstr Miłosierdzia, które w dalszym ciągu zajmuje się nędzą ludzką na całym świecie.

b) **ojciec Maksymilian Maria Kolbe** – został zamknięty przez Niemców w obozie zagłady w Oświęcimiu. Dobrowolnie oddał życie za współwięźnia Franciszka Gajowniczką. Sam zgłosił się, że pójdzie za niego na śmierć głodową.

- Wspólne podsumowanie: Matka Teresa i ojciec Maksymilian nie myśleli o sobie, pragnęli jedynie dobra drugiego człowieka, zrezygnowali z wszystkiego: z pieniędzy, wygody, a nawet - w przypadku ojca Maksymiliana - z życia. W swoim postępowaniu kierowali się miłością, która nie szuka swego – jest bezinteresowna, a nauczyli się tego wszystkiego od Pana Jezusa. (Zapis tematu na tablicy – Miłość nie szuka swego – jest bezinteresowna.)

3 . Część zasadnicza:

- Wprowadzenie do czytania Pisma św. – Dla Matki Teresy i ojca Maksymiliana Pan Jezus był wzorem, który naśladowali. Żeby się nauczyć, trzeba się dowiedzieć. Przeczytamy fragmenty Pisma św. w których Pan Jezus jest wzorem bezinteresownej miłości.
- Podział na 2 grupy.
- Rozdanie Pisma św.
- Przydzielenie zadań dla grup.
- Grupa I – Łk 9,10 – 15; odpowiedz na pytania:
  - 1. Dlaczego Apostołowie chcą odesłać ludzi ?
  - 2 . Jak się zachowali Apostołowie wobec głodnych ludzi ?
  - 3 . Jak zachowałby się człowiek interesu na miejscu Pana Jezusa?
  - 4 . Jak zachował się Pan Jezus ?
  - 5 . Jak myślisz co było powodem takiego działania Jezusa ?
- Grupa II – Mt 7, 31 – 37; odpowiedz na pytania:
  - 1. Kogo przyprowadzono do Jezusa, kiedy przyszedł nad Morze Galilejskie ?
  - 2. O co poproszono dla tego człowieka ?
  - 3. W jaki sposób Pan Jezus odpowiedział na skierowaną do niego prośbę ?
  - 4. Co Pan Jezus nakazał tym, których prośbę spełnił ?
  - 5. Dlaczego Jezus zabronił o tym mówić ?
  - 6. Jak zachowałby się człowiek interesowny na miejscu Pana Jezusa ?
- Przedstawienie wyników pracy przez przedstawicieli grup.
- Wspólne omówienie. Z tego, co przeczytaliśmy wnioskujemy, że Pan Jezus swoim postępowaniem, które wynika z miłości do ludzi, działa bezinteresownie. Matka Teresa i ojciec Maksymilian, o których mówiliśmy na początku, czerpali z Niego wzór bezinteresownej miłości. My też jesteśmy uczniami Jezusa. On kocha bezinteresownie. Ci, którzy Go naśladowali – Matka Teresa i ojciec Maksymilian też kochali bezinteresownie – Do czego więc wzywa nas Jezus dzisiaj na tej katechezie?

- Pogadanka z uczniami, w jaki sposób my możemy realizować w życiu bezinteresowną miłość ? (uczniowie podają swoje propozycje)

4.Rekapitulacja pierwotna:

- Jak scharakteryzujesz człowieka kierującego się w życiu interesownością ?
  - Czym się charakteryzuje człowiek bezinteresowny ?
  - Kto nas uczy bezinteresownej miłości ?
  - Do czego nas Jezus dzisiaj wezwał na katechezie ?
- Uczniowie zapisują do zeszytu temat i jeden przykład bezinteresownego zachowania wobec drugiego człowieka.

5. Modlitwa i zakończenie.

MIŁOŚĆ NIE ZAZDROŚCI.

Cel główny: Zapoznanie uczniów z przesłaniem zawartym w „Hymnie o miłości”: „Miłość nie zazdrości”.

Cele operacyjne :

Uczeń wie:

- co to jest zazdrość,
- jak zachowuje się człowiek zazdrosny,
- że Jan Chrzciciel nie był człowiekiem zazdrosnym,
- że zazdrość krzywdzi drugiego człowieka,
- że są różne metody pozwalające zwalczać zazdrość.

rozumie

- że zazdrość to uczucie, które zawsze może się w nas pojawić,
- konieczność stosowania metod walki z zazdrością.

POSTAWA : Kształtujemy postawę – wypływającą z miłości do Boga i drugiego człowieka - świadomego zwalczania w sobie pojawiającej się zazdrości.

METODY : pogadanka, analiza Pisma św.

FORMY PRACY : zespołowa jednolita.

ŚRODKI: Pismo św., arkusz z radami „jak zwalczać zazdrość?”

TOK ZAJĘĆ :

1.Modlitwa i przywitanie.

2.Nawiązanie

- Pogadanka z uczniami na temat zazdrości. Sformułowanie definicji zazdrości. Zapis na tablicy.

Zazdrość to radość z nieszczęścia innych, a smutek z ich szczęścia.

3. Część zasadnicza

- Zapowiedź i zapis tematu na tablicy- „Miłość nie zazdrości”,
- Rozdanie Pisma św. i polecenie odczytania fragmentów: J 1,29-31;35-37; 3,25-30,
- Wspólne przeczytanie przydzielonych fragmentów,
- Pogadanka z uczniami na temat postawy Jana Chrzciciela wobec swoich uczniów i Jezusa,
- Zapis wniosków na tablicy:

- pokazuje, że Jezus jest ważniejszy od niego,
- zachęca uczniów, by poszli za Jezusem,
- kiedy uczniowie odchodzą od niego potwierdza, że miał tylko zadanie do wykonania i ustępuje miejsca komuś ważniejszemu,
- doznaje radości, że Jezus wzrasta w oczach uczniów, mimo, iż on staje się przez to mniej ważny.

- Postawienie problemu: Jak zachowałby się człowiek zazdrosny na miejscu Jana Chrzciciela?
  - Zapis wniosków na tablicy:
    - wyśmiewałby Jezusa,
    - obmawiał
    - ośmieszał,
    - oczerniał
    - próbował zatrzymać uczniów.
  - Pogadanka z uczniami,
  - Wstęp do pogadanki: Wiemy co to jest zazdrość. Wiemy, że nie należy zazdrościć, ale co zrobić jeżeli zazdrość się pojawi? Jak to uczucie w sobie zwalczać?
  - Przedstawienie wypisanych rad pomagających zwalczać w sobie zazdrość:
    7. Modlić się za kogoś, aby zyskał to, czego mu zazdrościsz.
    8. Uświadamiać sobie, że wszyscy jesteśmy dziećmi Boga, czyli dobro drugiego wzbogaca i mnie,
    9. Unikać czynów wynikających z zazdrości – obmawiania, krytykowania, oczerniania, wyśmiewania,
    10. Pogratulować komuś sukcesu, nawet wtedy, gdy rodzi się we mnie smutek z zazdrości,
    11. Znaleźć dobrą cechę w człowieku, któremu zazdrościsz.
  - Przydzielenie uczniom zadania: Ułóż modlitwę skierowaną do Boga o uwolnienie od zazdrości lub wypisz dobre cechy człowieka, któremu kiedyś zazdrościłeś.
  - Zapis do zeszytu tematu i rad jak walczyć z zazdrością.
4. Modlitwa i zakończenie.

MIŁOŚĆ NIE PAMIĘTA ZŁEGO LECZ PRZEBACZA.

Cel główny: Zapoznanie uczniów z przesłaniem zawartym w „Hymnie o miłości”: „Miłość nie pamięta złego lecz przebacza”.

Cele operacyjne :

Uczeń wie :

- że często oddaje się złem za zło,
- że przebaczenie wypływa z miłości,
- że miłość zakłada przebaczenie,
- że Glaukos przebaczył Chilonowi, bo kochał Jezusa,
- że Ojciec Miłosierny przebaczył synowi marnotrawnemu,
- że brat nie potrafił zwalczyć poczucia krzywdy i niechęci.

rozumie:

- że chociaż czuje żal, niechęć i krzywdę, to należy zwalczać je w sobie,
- że przebaczenie zbliża do człowieka i Boga,
- że brak przebaczenia oddala,
- że przebaczymy już wtedy, kiedy podejmujemy działania w kierunku pokonania uczucia żalu, niechęci, krzywdy.

POSTAWA : Kształtowanie świadomego przełamywania barier wynikających z doznanej krzywdy.

METODY : pogadanka nauczająca, scenka, analiza tekstu Pisma św.

ŚRODKI: Pismo św.

FORMY PRACY : zespołowa jednolita.

TOK ZAJĘĆ :

1.Modlitwa i przywitanie.

2.Nawiązanie

- Scenka przedstawiona przez przygotowanych wcześniej uczniów: Kasia przyznaje się Basi, że obmówiła ją przed wspólnym kolegą, na którym Basi bardzo zależy. Basia reaguje gwałtownie, nerwowo, niepohamowanie a następnie sama obmawia Kasię.
- Rozmowa z uczniami na temat: Jak inaczej mogłaby Basia zareagować?

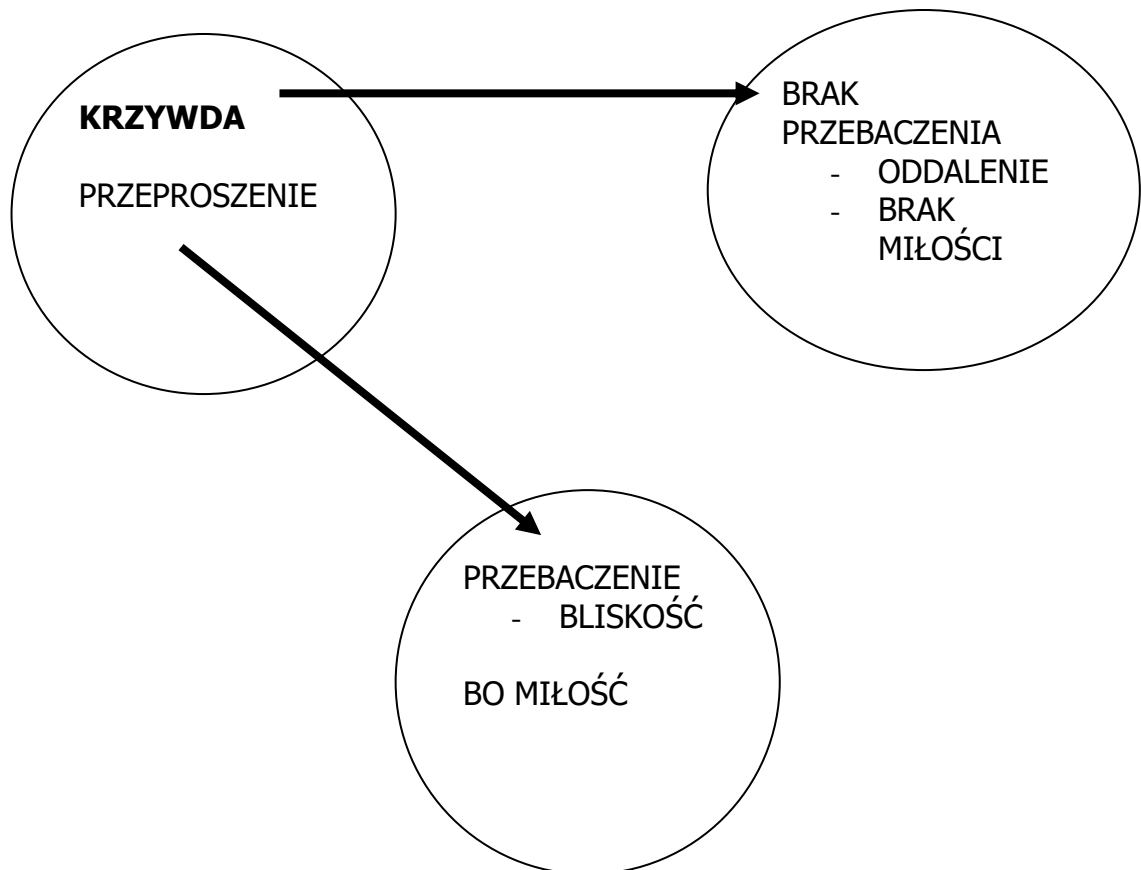
3. Część zasadnicza:

- zapowiedź i zapis tematu na tablicy: „Miłość nie pamięta złego lecz przebacza”.
- Przytoczenie fragmentu z „Quo Vadis” H. Sienkiewicza, w którym Glaukos przebacza Chilonowi.
- rozdanie Pisma św.
- przydzielenie fragmentu – Łk 15, 11-32
- analiza przeczytanego fragmentu:

- oceń postępowanie młodszego syna.
- oceń postępowanie ojca.
- oceń postępowanie starszego syna.

Przedstawienie przeprowadzonej analizy w formie graficznej (na tablicy):

Rozmowa z uczniami na temat: Co znaczy przebaczyć innym, gdy rodzi się w nas uczucie niechęci, żalu, poczucia krzywdy, których nie potrafimy z siebie usunąć?

- wysunięcie następujących wniosków (zapis na tablicy):
  - nie mścić się,
  - nie oddawać złem za zło,
  - modlić się,
  - świadomie zastanawiać się nad dobrymi cechami tego kogo nie lubię,
  - w razie potrzeby udzielić pomocy.

Zapis wyciągniętych wniosków do zeszytu.

- Zadanie domowe: Napisz list wyrażający przebaczenie w imieniu Glaukosa.

4. Modlitwa i zakończenie.

MIŁOŚĆ JEST ŁASKAWA – DZIELI SIĘ Z INNYMI WSZELKIMI DOBRAMI .

Cel główny: Zapoznanie uczniów z przesłaniem zawartym w „Hymnie o miłości”: „Miłość jest łaskawa – dzieli się z innymi wszelkimi dobrami”.

Cele operacyjne :

Uczeń wie :

- że są ludzie potrzebujący,
- że miłość jest łaskawa, to znaczy dzieli się z innymi,
- że mądrej miłości może nauczyć się z Pisma św.,
- że dzielić się należy wszelkimi dobrami,
- że zazdrość krzywdzi drugiego człowieka,
- jak współpracować z innymi w grupie.

rozumie:

- że pomocy należy udzielać, ale mądrze,
- że posiada wiele zalet – talentów, których nie może zatrzymywać dla siebie, ale dzielić się nimi.

POSTAWA : Kształujemy postawę świadomego i mądrego dzielenia się posiadanymi dobrami.

METODY : pogadanka, praca z tekstem.

ŚRODKI: Pismo św., kartki z zadaniami dla grup.

FORMY PRACY : zespołowa, praca w grupach.

TOK ZAJĘĆ :

1.Modlitwa i przywitanie.

2.Nawiązanie

- Pogadanka z uczniami w oparciu o pytania (odpowiedzi zapisujemy na tablicy):

- kto to jest człowiek potrzebujący?
- kto z was spotkał takiego człowieka?
- czy udzielił mu pomocy i w jaki sposób to uczynił?

Postawienie problemu: Komu i w jaki sposób należy pomagać?

3. Część zasadnicza:

- Podsumowanie – zgodnie z nakazem Pana Jezusa należy pomagać innym, gdyż bliźnich należy kochać, a miłość jest łaskawa – dzieli się z innymi wszelkimi dobrami (zapis tematu na tablicy). Pomoc ta jednak musi być udzielana mądrze.
- Odpowiedzi na pytanie: „czym możemy się dzielić?” poszukamy w Piśmie św.
- Podział klasy na 3 grupy,
- Przydzielenie fragmentów Pisma św. i zadań dla poszczególnych grup:

- I GRUPA - Dz 4,32-37,

- Dlaczego wśród pierwszych chrześcijan nie było ludzi cierpiących niedostatek?
  - Z czego wynikała taka postawa chrześcijan?
  - II GRUPA - Dz 3, 1-8,
    - Przedstaw sytuację, w jakiej znalazł się św. Piotr.
    - O co poprosił chromy człowiek?
    - Co otrzymał w odpowiedzi na swoją prośbę?
    - Czym się z nim podzielił św. Piotr?
  - III GRUPA - Łk 10, 30- 35,
    - Jakie widzisz różnice w zachowaniu przedstawionych osób?
    - W jaki sposób Samarytanin pomógł potrzebującemu?
- Przedstawienie wyników pracy przez liderów poszczególnych grup i zapis wyników na tablicy.

MIŁOŚĆ JEST ŁASKAWA – DZIELI SIĘ Z INNYMI

GRUPA I	DZIELILI SIĘ DOBRAMI MATERIALNYMI
GRUPA II	PODZIELIŁ SIĘ DAREM, KTÓRY OTRZYMAŁ OD BOGA
GRUPA III	PODZIELIŁ SIĘ CZASEM, ŻYCZLIWOŚCIĄ, PIENIĘDZMI, ZROZUMIENIEM SYTUACJI, TROSKĄ

- Podsumowanie przez katechetę na podstawie zapisu na tablicy: W Piśmie św. znaleźliśmy odpowiedź, że łaskawa miłość mądrze dzieli się z innymi wszelkimi dobrami.
- Zapis do zeszytu tabelki z wnioskami z pracy poszczególnych grup.

Zadanie domowe:

Wymień na piśmie talent, który posiadasz i wytłumacz, w jaki sposób możesz się tym talentem podzielić?

4. Modlitwa i zakończenie.

MIŁOŚĆ ZNOSI WSZELKIE PRZECIWNOCI ŻYCIOWE Z PODDANIEM SIĘ WOLI BOŻEJ.

Cel główny: Zapoznanie uczniów z przesłaniem zawartym w „Hymnie o miłości”: „Miłość znosi wszelkie przeciwności życiowe z poddaniem się woli Bożej.

Cele operacyjne :

Uczeń wie:

- że człowieka spotykają przykrości i potrafi nazwać te, które go spotykają,
- w jaki sposób reaguje na doznawane przykrości,
- czym charakteryzowało się życie bł. Józefiny Bakhity i św. Faustyny Kowalskiej,
- w jaki sposób reagowały one na doznawane przykrości,
- jaka była postawa Jezusa w Ogrodzie Oliwnym.

rozumie:

- że miłość znosi różne przeciwności życiowe,
- że Bóg dopuszcza różne przeciwności w jakimś konkretnym celu,
- że należy być cierpliwym i ofiarować znoszone przykrości za innych.

POSTAWA : Kształtujemy postawę znoszenia różnych przykrości życiowych w cierpliwości z poddaniem się woli Bożej.

METODY : pogadanka nauczająca.

ŚRODKI: Pismo św., kartki z fragmentami życiorysów bł. Józefiny i św. Faustyny, ilustracje przedstawiające te postacie.

FORMY PRACY : zespołowa jednolita.

TOK ZAJĘĆ :

1.Modlitwa i przywitanie.

2.Nawiązanie

- Rozdanie uczniom kartek i przydzielenie zadania: Napisz jakąś przykrość, która cię spotkała.
- Odczytanie przez uczniów swoich wypowiedzi.
- Postawienie problemu i pogadanka z uczniami na temat: Jak reagujemy na doznawane przykrości? I zapis na odpowiedzi na tablicy.

3. Część zasadnicza:

- Podanie przykładu: bł. Józefiny Bakhity i św. Faustyny Kowalskiej,
- Wybrani uczniowie czytają przygotowane na kartkach fragmenty życiorysu w/w postaci.

JÓZEFINA BAKHITA

Dramat rozpoczyna się od niezwykłego wydarzenia. Dwie dziewczynki pochłonięte zabawą: jedna ma osiem czy dziewięć lat, a druga trzynaście. Ludzie obcy, którzy nagle pojawiają się na scenie ich życia, skłaniają się ku tej mniejszej.

Sprzedana innemu właścicielowi niewolników, uciekła. Po złapaniu, została ponownie sprzedana, a w końcu włączona do karawany idącej w kierunku El Obeid. Oddana „bogatemu człowiekowi”, została przeznaczona do opieki nad jego dwoma córkami. Była to dobra praca, ale trwała krótko. Pobita do krwi, została później sprzedana generałowi tureckiej armii: niewolnica „do służby matce i żonie, które były nieludzkie w stosunku do biednych niewolnic. W ciągu trzech lat służby u nich nie pamiętam dnia, który przeżyłabym bez ran”.

Podczas spotkania z młodzieżą, jeden ze studentów zapytał siostrę Józefę Bakhitę: „Co uczyniłaby, jeśli spotkałaby swoich porywaczy?” Bez chwili wahania odpowiedziała: „Jeśli spotkałabym tych handlarzy niewolnikami, którzy mnie porwali, a także tych, którzy mnie torturowali, uklęknęłabym, aby ucałować ich ręce; a to z tego powodu, że gdyby się to nie stało, nie byłabym dziś chrześcijanką i zakonnicej”.

„Zobaczcie, jak tajemnicze są drogi Opatrzności Bożej i jak wielkie Jego miłosierdzie”
Syr 17,24 (M. L. Dagnino, Bakhita opowiada swoją historię, Rzym 1996)

FAUSTYNA KOWALSKA

Siostra Faustyna przez trzynaście lat pobytu w Zgromadzeniu wykonywała zawsze najpospolitsze i najcięższe prace. Była kolejno kucharką, sprzedawczynią, ogrodniczką, furtianką. Nie bardzo liczone się z jej słabym zdrowiem. Niekiedy wprost posądzano ją o to, że jest „próżniakiem i pieści się ze sobą”.

A ona – gdziekolwiek się znajdowała i cokolwiek czyniła – starała się żyć w obecności Bożej i przekształcać wszystko na modlitwę.

Dlatego praca stała się dla niej środkiem do osiągnięcia najwyższej świętości; wśród rondli i garnków potrafiła się wzbicić na szczyty mistyki i kontemplacji.

W codziennym życiu nie wyróżniała się wśród innych i z łatwością przechodziła „niepostrzeżona”.

Była bardzo naturalna, pokorna, uczynna.

Najchętniej rozmawiała o Bogu i korzystała z każdej chwili, by Go chwalić.

Nigdy nie zabiegała o jakiegokolwiek względy dla siebie i nie chciała uchodzić za lepszą od innych.

Z ogromną delikatnością odnosiła się do ludzi i dla każdego miała uśmiech; niekiedy „uśmiechała się przez łzy”, bo nie szczędzono jej złośliwych uwag i bolesnych ukłuć.

Nie broniła się, gdy niesłusznie ją oskarżano; sama nigdy nie wypowiadała się źle o innych i unikała rozmów dotyczących ich wad.

We wszystkich wydarzeniach dostrzegała „znaki widzialne niewidzialnej łaski”, w których wyraża się pełna miłości myśl Boga.

W jej życiu istotną rolę spełniały modlitwa i ofiara; podczas modlitwy skupiona i promienna, a jej oczy nabierały nieziemskiego blasku, gdy wpatrywała się w Najświętszy Sakrament. (H. Łuczak, A jednak tylko Święci, Kraków 1997)

- Pogadanka z uczniami i zapis na tablicy odpowiedzi na pytanie: W jaki sposób przedstawione osoby reagowały na doznawane przykrości?
- Podsumowanie: Siostra Józefina i Siostra Faustyna przyjmowały doznawane przykrości z pokorą, cierpliwością i poddaniem się woli Bożej. Ich zachowanie wynikało z faktu umiłowania Jezusa i chęci naśladowania Go.
- Rozdanie Pisma św.
- Polecenie odszukania fragmentu Łk 22, 39-46, przeczytania go i udzielenia odpowiedzi na pytanie: Jaka była postawa Chrystusa wobec zbliżającego się cierpienia?
- Zapis odpowiedzi uczniów na tablicy.
- Zapowiedź tematu: Miłość znosi wszelkie przeciwności życiowe z poddaniem się woli Bożej.
- Pogadanka na temat: Jak zachowałby się Jezus, gdyby Jego spotkały przedstawione przez was przykrości? Inaczej – jak ja powinienem się zachować w takich sytuacjach?
- Zapis wniosków uczniów na tablicy.
- Zapis w zeszycie tematu i wyciągniętych w czasie pogadanki wniosków.

4. Modlitwa i zakończenie.

Przykładowy zapis wniosków z katechezy:

REAKCJA NA DOZNAWANE PRZYKROŚCI

MY	KŁÓTNIA, OBRAŻANIE SIĘ, WYZWISKA, BÓJKA...
S. JÓZEFINA S. FAUSTYNA	CIERPLIWOŚĆ, UŚMIECH, OFIAROWANIE CIERPIEŃ W INTENCJI, PODDANIE SIĘ WOLI BOŻEJ...
JEZUS	STRACH ALE POKORNE PODDANIE SIĘ WOLI OJCA
JA	Każdy uczeń zapisuje swój wniosek

MIŁOŚĆ MOŻE TRWAĆ POMIMO UPADKÓW CZŁOWIEKA.

Cel główny: Zapoznanie uczniów z przesłaniem zawartym w „Hymnie o miłości”: „Miłość może trwać pomimo upadków człowieka”.

Cele operacyjne :

Uczeń wie :

- że w świecie istnieje zło,
- że człowiek popełnia zło,
- że zło dotyka człowieka,
- że nawet święci upadali,
- że Bóg kocha człowieka pomimo upadków.

rozumie:

- że św. Piotr i św. Paweł zmienili się pod wpływem spotkania z Jezusem,
- że każdy może spotkać się z Jezusem w Sakramencie Pokuty,
- że spotkanie z Jezusem w Sakramencie Pokuty może i powinno spowodować zmianę naszego życia.

POSTAWA : Kształtowanie postawy świadomego korzystania z Sakramentu Pokuty – jako spotkania, które przemienia człowieka.

METODY : pogadanka, praca z tekstem.

ŚRODKI: Pismo św., ilustracje z postaciami św. Piotra i św. Pawła oraz przedstawiające postępowanie dobre i złe.

FORMY PRACY : zespołowa.

TOK ZAJĘĆ :

1.Modlitwa i przywitanie.

2.Nawiązanie

Wspólne odśpiewanie piosenki pt. „Ciągłe zaczynam od nowa...”

- Pogadanka na temat: „Kochać to znaczy powstawać”.

3 . Część zasadnicza:

- Rozdanie dzieciom ilustracji i przydzielenie zadania: Wybierz te ilustracje, które przedstawiają sytuację, kiedy człowiek upada – grzeszy.
- Umieszczenie wybranych ilustracji na tablicy,
- Pogadanka według następującego wzoru:

Postaw się w sytuacji krzywdzonego przedstawionego na tym obrazku:

A. Co byś czuł?

B. Co byś mu powiedział?

C. Jak byś zareagował i dlaczego?

Zastanów się:

A. Co Jezus czuł?

B. Co Jezus by mu powiedział?

C. Jakby zareagował Jezus i dlaczego?

- podsumowanie wypowiedzi uczniów i umieszczenie serca nad ilustracjami na tablicy.
- Zapowiedź tematu: „Miłość trwa pomimo upadków człowieka”.
- Rozdanie Pisma św.
- Polecenie odszukania fragmentów: Mk 14, 56-72; J 21, 15-17; Dz 9, 1-6 i wspólne odczytanie.
- Umieszczenie dodatkowo na tablicy ilustracji z postaciami św. Piotra i św. Pawła.
- Pogadanka i wspólne wyciągnięcie wniosku, że święci Piotr i Paweł upadli, ale zmienili się po spotkaniu z Jezusem.
- Umieszczenie na tablicy ilustracji przedstawiającej konfesjonał i postawienie pytań:

1. Kto z kim spotyka się w tym miejscu?

2. Co dokonuje się pod wpływem tego spotkania?

- Rozdanie przez katechetę kolejnych ilustracji.
- Wybór przez uczniów ilustracji z zachowaniami pozytywnymi, które powinny się pojawić po spotkaniu z Chrystusem w Sakramencie Pokuty.
- Umieszczenie wybranych przez uczniów ilustracji na tablicy.
- Każdy uczeń losuje jedną z zasad (wcześniej przygotowanych na kartkach przez katechetę), którą powinien się kierować chcąc rozwijać swoją miłość.

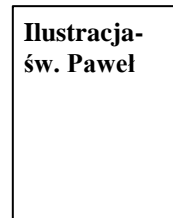
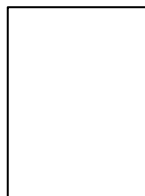
- Szanuj każdego człowieka, bo Chrystus w nim żyje. Bądź wrażliwy na drugiego człowieka, twój brata.
- Myśl dobrze o wszystkich – nie myśl źle o nikim. Staraj się nawet w najgorszym znaleźć coś dobrego.
- Mów zawsze życzliwie o drugich – nie mów źle o bliźnich. Napraw krzywdę wyrządzoną słowem. Nie czyn rozdzwiewku między ludźmi.
- Rozmawiaj z każdym językiem miłości. Nie podnoś głosu. Nie przeklinaj. Nie rób przykrości. Nie wyciskaj łez. Uspokajaj i okazuj dobroć.
- Przebaczaj wszystko, wszystkim. Nie chowaj w sercu urazy. Zawsze pierwszy wyciągnij rękę do zgody.
- Działaj zawsze na korzyść bliźniego. Czyn dobrze każdemu, jakbyś pragnął, aby tobie tak czyniono.. Nie myśl o tym, co Tobie jest kto winien, ale co Ty jesteś winien innym.
- Czynnie współczuj w cierpieniu. Chętnie spiesz z pociechą, radą, pomocą, sercem.
- Pracuj rzetelnie, bo z owoców twojej pracy korzystają inni, jak Ty korzystasz z pracy drugich.
- Włącz się w społeczną pomoc bliźnim. Otwórz się ku ubogim i chorym. Użyczaj ze swego. Staraj się dostrzec potrzebującym wokół siebie.
- Módl się za wszystkich, nawet za nieprzyjaciół.
  - Zapis tematu do zeszytu.

4. Modlitwa i zakończenie.

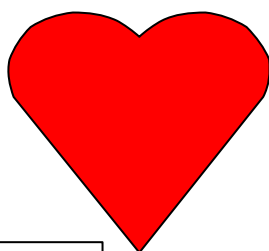

Św. Piotr

Ilustracja-
św. Paweł

Ilustracje przedstawiające przykłady upadków - grzechu

Ilustracja -
KONFESJONAL

Ilustracje przedstawiające pozytywne przykłady.

KATECHEZA WPROWADZAJĄCA DO EDUKACYJNEGO CYKLU KATECHEZ POD TYTUŁEM „MIŁOŚĆ – WZAJEMNA OSOBOWA PROMOCJA – WEDŁUG 1 KOR 13”.

Cel główny: Ustalenie przez uczniów – na podstawie ich przemyśleń oraz „Hymnu o miłości” z 1 Kor 13, 1-13 – iż życie dobrego chrześcijanina powinno być zbudowane na miłości.

Cele operacyjne:

Uczeń:

- Wymienia cechy dobrego chrześcijanina,
- Wyszukuje w Piśmie Św. „Hymn o miłości” (1 Kor 13, 1-13),
- Zna „Hymn o miłości”,
- Wyszukuje w „Hymnie o miłości” atrybuty miłości,
- Wnioskuje, iż wymienione wcześniej cechy wypływają z miłości,
- Rozumie, że życie dobrego chrześcijanina powinno być zbudowane na miłości

POSTAWY: Wdrażanie uczniów do kierowania się w swoim postępowaniu miłością bliźniego.

METODY: praca z tekstem, „burza mózgów”, pogadanka.

FORMY PRACY: zespołowa, grupowa.

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: Pismo Św., arkusze papieru, materiały piśmiennicze.

TOK ZAJĘĆ:

1. Modlitwa i przywitanie.
2. Podział na grupy (ok. 6-osobowe), wybór liderów grup, rozdanie arkuszy papieru i materiałów piśmienniczych.
3. Polecenie wypisania na rozdanych arkuszach cech dobrego chrześcijanina (według własnych przemyśleń uczniów).
4. Wywieszenie arkuszy na widocznym miejscu i odczytanie przez liderów efektów pracy swoich grup.
5. Wspólne wyszukanie na wszystkich arkuszach powtarzających się cech i wypisanie ich na tablicy przez prowadzącego zajęcia. Uzupełnienie tego zapisu pozostałymi sformułowaniami.
6. Rozdanie Pisma Św. i wyszukanie w nim przez uczniów „Hymnu o miłości” (1 Kor 13, 1-13).
7. Głośne odczytanie hymnu przez prowadzącego zajęcia.
8. Wspólne wyszukanie w tekście hymnu atrybutów miłości (zapis na tablicy) i porównanie ich z ustalonymi wcześniej cechami dobrego chrześcijanina.
9. Ustalenie wniosku, iż postępowanie dobrego chrześcijanina powinno wypływać z miłości.
10. Zapis wniosku oraz wymienionych wcześniej atrybutów miłości do zeszytu.

11. Przedstawienie przez prowadzącego koncepcji cyklu katechez, mającego przybliżyć poszczególne atrybuty miłości wymienione w „Hymnie o miłości”.
12. Modlitwa i pożegnanie.

MIŁOŚĆ PYCHA SIĘ NIE UNOSI.

Cel główny: Zapoznanie uczniów z przesłaniem zamieszczonym w „Hymnie o miłości”:
„Miłość pycha się nie unosi”.

Cele operacyjne :

Uczeń wie :

- że wszyscy ludzie są równi,
- że nie powinniśmy się wyróżniać,
- zna przypowieść o faryzeuszu i celniku,
- że Jan Paweł II swoje zdolności wykorzystuje w służbie innym.

rozumie:

- że nie należy się wywyższać,
- że swoimi zdolnościami ma służyć innym.

POSTAWA : Kształtujemy umiejętność służenia swoimi zdolnościami innym ludziom.

METODY : pogadanka, opowiadanie, praca z tekstem.

ŚRODKI: Pismo św., ilustracje.

FORMY PRACY : zespołowa jednolita.

TOK ZAJĘĆ :

1. Modlitwa i przywitanie.

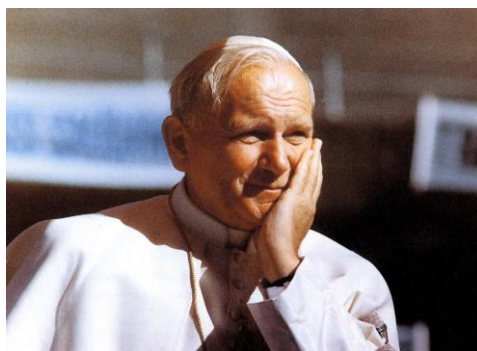
2. Nawiązanie

- pokazanie dzieciom ilustracji przedstawiających różnych ludzi.
- Pogadanka z uczniami na temat: Co tych ludzi różni a w czym są podobni?
- Podsumowanie: Niezależnie od koloru skóry, sprawności, zawodu itd. wszyscy ludzie są równi, bo są dziećmi jednego Ojca, który jest w niebie. Spotkamy jednak takich, którzy nie pamiętają o tym i wywyższają się nad innych, przechwalają, poniżają innych a wszystko to możemy nazwać **pychą** – zapis na tablicy.
- Zapis tematu.
- Od kilku katechez mówimy o miłości i dziś Jezus chce nas nauczyć, że miłość pycha się nie unosi.

3. Część zasadnicza:

- Rozdanie Pisma św. i polecenie odnalezienia fragmentu Łk 18,9-14,

- Wspólne przeczytanie przydzielonego fragmentu,
  - Analiza przeczytanego fragmentu:
1. Do kogo Jezus powiedział te słowa?
  2. Kto wszedł do świątyni na modlitwę?
  3. Jak wyglądała modlitwa faryzeusza?
  4. Jak wyglądała modlitwa celnika?
  5. Któremu Bóg przebaczył?
    - zapis na tablicy: „Kto się unią, będzie wywyższony”.
    - Postawienie pytania: Do czego wzywa nas Jezus dzisiaj na katechezie?
    - Zapis wniosku na tablicy: by się nie wywyższać.
    - Przedstawienie przez katechetę postaci Jana Pawła II (zna wiele języków i wykorzystuje to dla dobra, nie poniża nikogo, pochyla się nad chorymi, nie krytykuje innowierców, życzliwy)

- Pogadanka z uczniami: Wy też macie różne zdolności, powiedzcie jakie?
  - Sformułowanie wniosku: Jezus wzywa nas do tego, żeby się nie wywyższać i służyć innym.
  - Rozdanie uczniom kartek z poleceniem: Wymień jedną wybraną swoją zdolność i napisz, jak możesz nią służyć innym?
  - Głośne odczytanie przez uczniów swoich prac.
  - Zapis do zeszytu tematu i wklejenie kartki ze swoją wypowiedzią.
4. Modlitwa i zakończenie.

MIŁOŚĆ NIE SZUKA POKLASKU – NIE DZIAŁA NA POKAZ.

Cel główny: Zapoznanie uczniów z przesłaniem zawartym w „Hymnie o miłości”:
„Miłość nie szuka poklasku – nie działa na pokaz”.

Cele operacyjne :

Uczeń wie :

- że św. Mikołaj i bł. Aniela Salawa służyli innym w skrytości,
- że ten jest wielki, kto potrafi służyć,
- że prawdziwa miłość nie działa na pokaz,
- że Jezus w ostatnich chwilach swego życia w Wieczerniku przekazuje ważne przesłanie.

rozumie:

- że większy jest ten, kto służy bez rozgłosu,
- że skoro Pan Jezus służy, to tym bardziej my powinniśmy służyć.

POSTAWA : kształtowanie świadomości, że prawdziwa miłość służy w skrytości, czyni coś dla drugiego człowieka, a nie na pokaz.

METODY : pogadanka, opowiadanie, analiza Pisma św.

ŚRODKI: Pismo św., ilustracje przedstawiające postacie św. Mikołaja i bł. Anieli Salawy.

FORMY PRACY : zespołowa.

TOK ZAJĘĆ :

- 1.Modlitwa i przywitanie.
- 2.Nawiązanie

- przedstawienie postaci św. Mikołaja i bł. Anieli Salawy

ŚW. MIKOŁAJ

Urodził się w Bari w południowych Włoszech w IV wieku. Był dzieckiem zamożnych rodziców, uproszonym przez nich w modlitwie u Boga. Od młodości odznaczał się pobożnością i wrażliwością na niedolę i trudności ludzi, zwłaszcza ludzi biednych i opuszczonych. Po śmierci rodziców majątek rozdał potrzebującym. Ustanowiony biskupem sprawował posługę pasterską w Mirze w Azji Mniejszej. Zmarł 6 grudnia 345-352 r.

Pochowano go w Mirze. Zwyczaj obdarowywania upominkami w dzień św. Mikołaja spotykamy od XIII wieku. Wprowadzono go najpierw w szkołach w formie stypendiów i zapomóg dla biednych uczniów. Z biegiem czasu przeniesiono go w wielu krajach na wszystkie dzieci w szkołach. Stąd przeszedł on do rodzin i rozpowszechnił się nie tylko w Europie, i to w szerszym zakresie obdarowywania nie tylko dzieci ale i dorosłych. (ks. T. Matras, Święty Mikołaj, Kraków 1997)

BŁ. ANIELA SALAWA

Przyszła na świat w chłopskiej rodzinie 9 września 1881 r. Rodzice Anieli borykali się z trudnościami materialnymi a dzieci starali się wychować religijnie i przygotować na do trudnej drogi życia. Wspomnienie matczynej nauki głęboko wyryło się w jej pamięci, o czym świadczy jej powiedzenie: „Mama uczyła nas mało jeść, dużo pracować i modlić się”. Od najmłodszych lat była cicha, skupiona, grzeczna i wiele się modliła. Od 12 roku życia musiała już pomagać w pracy przy gospodarstwie i na roli, a że praca w gospodarstwie była dla słabej fizycznie Anieli zbyt ciężka musiała udać się na służbę do Krakowa. Przez prawie 20 lat spełniała obowiązki służącej. Po śmierci swej siostry, przekonawszy się o kruchości życia postawiła Boga na pierwszym miejscu. Jej dusza ciągle się uszlachetniała dzięki pracy nad sobą i łasce Bożej. Poznawszy na podstawie własnego życia ciężki los służących, starała się im ulżyć wedle potrzeby. Gdy zdarzyło się, że jakaś służąca straciła pracę, pomagała jej przetrwać bezrobocie i niekiedy całe tygodnie utrzymywała ją dopóki nie znalazła dla niej nowej posady, choć sama żyła w skromnych warunkach i niewiele miała. Aniela głęboko odczuwała niedolę drugich i starała się ulżyć bliźnim. Czasem sama nie jadła lub dzieliła się swoim obiadem, byle tylko biedniejszy od niej nie odszedł z niczym. Podczas I wojny światowej oprócz obowiązków domowych wiele godzin spędzała z rannymi niosąc im pomoc. „Idzie święta panienska” – wołali na jej widok żołnierze. Potrafiła Aniela nawet podarować rzeczy osobiste, swój zarobek często rozdawała ubogim i na cele dobroczynne. Sama doznała wprawdzie od ludzi wiele goryczy i przykrości ale tym bardziej była szczęśliwa mogąc innym pomóc i okazać Bogu, jak pragnie Go kochać, zwłaszcza w biednych ludziach. (o. J. R. Bar, Błogosławiona Aniela Salawa, Kraków 1991)

- zapowiedź tematu i zapis na tablicy.

3. Część zasadnicza:

- Jesteśmy często świadkami tego, że ludzie się przechwalają, wywyższają chcąc podkreślić swoją ważność, a tymczasem Pan Jezus mówi: „Kto by między wami chciał stać się wielkim, niech będzie sługą waszym”.
- Powieszenie powyższego cytatu na tablicy.
- Rozdanie Pisma św. i polecenie odnalezienia fragmentu J 13, 1-14,
- Wprowadzenie do czytania Pisma św. – zapalenie świecy.
- Wspólne przeczytanie przydzielonego fragmentu,
- Pogadanka z uczniami na temat przeczytanego fragmentu według następującego wzoru:
  - Kiedy rozgrywa się opisane wydarzenie?
    - Zwróćcie uwagę, że Pan Jezus mając świadomość, że zbliża się moment jego śmierci przekazuje uczniom ważne przesłanie, które św. Jan podkreśla słowami „do końca ich umiłował”. Akcja tego wydarzenia rozgrywa się w wieczniku podczas ostatniej wieczerzy.
  - Co zrobił Jezus wiedząc, że Judasz poszedł Go wydać?

- Co powiedział św. Piotr, gdy Jezus podszedł do Niego?
- Co mu odpowiedział Jezus?
- Jak się zachowuje Piotr?
- Co Jezus robi po umyciu nóg?
- O co ich zapytał?
- W jaki sposób Jezus wyjaśnił to co uczynił?
- Czego ich chce nauczyć?
- Czego nas uczy dziś na katechezie? (żeby służyć)
  - Podsumowanie przez katechetę: Zwróćcie uwagę, że Jezus będąc mistrzem służy i uczy nas, że ten jest większy kto więcej służy. Zwróćcie też uwagę, że czyni to w najściślejszym gronie apostołów, a nie na oczach tłumów. Chce podkreślić w ten sposób, że ważne jest to co robimy, a nie ilu ludzi o tym wie, czyli czynienie nie na pokaz - tak jak św. Mikołaj i bł. Aniela.
  - Pogadanka z uczniami na temat: Jak realizować w życiu miłość, która nie działa na pokaz?
  - Zapis wniosków z pogadanki na tablicy.
  - Zapis tematu i powyższych wniosków do zeszytu.

4. Rekapitulacja pierwotna:

- Czego nas uczą św. Mikołaj i bł. Aniela Salawa?
- Jaką prawdę pokazał nam Jezus myjąc nogi Apostołom?
- Czego nas Jezus nauczył dziś na katechezie?
- Do czego nas dziś Jezus wzywa?

5. Modlitwa i zakończenie.

MIŁOŚĆ JEST CIERPLIWA.

Cel główny: Zapoznanie uczniów z przesłaniem zawartym w „Hymnie o miłości”:
„Miłość jest cierpliwa”.

Cele operacyjne :

Uczeń wie :

- że spotykają nas różne trudności i przeciwności, w których tracimy cierpliwość,
- że prawdziwa miłość jest cierpliwa,
- że św. Monika cierpliwie modliła się o nawrócenie syna z miłości do niego,
- że Jezus cierpliwie znosił zniewagi, bo kochał ludzi,
- co to jest cierpliwość.

rozumie:

- że miłość zakłada cierpliwość,
- że życiowe trudności są dane przez Boga dla naszego dobra,
- że cierpliwe znoszenie przykrości pogłębia miłość.

POSTAWA : Kształtujemy pragnienie znoszenia trudnych sytuacji życiowych z pomocą modlitwy o cierpliwość.

METODY : scenki, pogadanka nauczająca, opowiadanie, uroczyste czytanie Pisma św.

ŚRODKI: Pismo św., obraz Jezusa cierniem ukoronowanego i św. Moniki.

FORMY PRACY : zespołowa

TOK ZAJĘĆ :

1.Modlitwa i przywitanie.

2.Nawiązanie

- Na ostatniej katechezie mówiliśmy o miłości. Wymienialiśmy atrybuty miłości zamieszczone w „Hymnie o miłości” św. Pawła. Od dziś na kolejnych katechezach będziemy się szczegółowo zastanawiać nad kolejnymi cechami prawdziwej miłości. Pierwszą z nich jest cierpliwość.
- Uczniowie przedstawiają scenkę, która pokazuje reakcje braku cierpliwości np. Kasia prosi Basię o pomoc w uzupełnieniu lekcji, ponieważ była nieobecna w szkole. Basia chętnie się zgadza jednak w momencie kiedy pojawiają się pytania ze strony Kasi coraz bardziej się niecierpliwi wyrzucając koleżance, że jest niedouczona, obraża ją. W końcu przestaje jej pomagać.
- Wspólne omówienie przedstawionej scenki.
- Wnioski z omówienia: Basia nie potrafiła udzielić pomocy koleżance choć podjęła się jej z miłości, a dlatego nie osiągnęła zamierzonego skutku, ponieważ zabrakło jej cierpliwości.
- Zapowiedź tematu i zapis na tablicy: „Miłość jest cierpliwa”.

1. Część zasadnicza:

ŚW. MONIKA

- Przedstawienie postaci św. Moniki – miała ona syna, który nie był dobrym człowiekiem, postępował źle, nie wierzył w Boga. Matka przez 40 lat modliła się za niego i ofiarowała różne cierpienia. Cierpliwa miłość matki doprowadziła do nawrócenia Augustyna – bo tak miał na imię. Uwierzył, przyjął chrzest, został kapłanem, a potem biskupem Hippony. Po śmierci został ogłoszony Świętym.

- Rozdanie Pisma św. i polecenie odszukania fragmentu Mt 27, 27-31,

- Uroczyste czytanie Pisma św.,

- Analiza przeczytanego tekstu:

- dokąd żołnierze zabrali Jezusa?
- co zrobili Jezusowi w pretorium?
- w jaki sposób szydzili z Jezusa?
- dokąd odprowadzili Go po wyszydzeniu?
- w jaki sposób zachowywał się Jezus?
- dlaczego Jezus cierpliwie znosił to wyszydzenie?
- czego przez taką postawę chce nas Jezus nauczyć?
- kiedy mamy być cierpliwi?

OBRAZ JEZUSA
CIERNIEM
UKORONOWANEGO

- Pogadanka z uczniami według następującego wzoru:

- o dlaczego Bóg dopuszcza na nas trudne sytuacje czy przykrości?
- o jak możemy hamować naszą niecierpliwość?
- o kto nas może najlepiej obdarzyć cierpliwością?

- Podsumowanie pogadanki z uczniami i polecenie napisania w zeszycie jako zadania domowego modlitwy skierowanej do Boga z prośbą o cierpliwość.

4. Rekapitulacja pierwotna

- Scenka – ukazanie właściwej reakcji z zastosowaniem problemu ze scenki przedstawionej na początku katechezy.

5. Modlitwa i zakończenie.